

[Nørgaard Sørensen]

hængigt af det antal gange, de går i kirke om året. Vi deltager således ikke som parti i den debat, hvis udgangspunkt er den påståede sekularisering i samfundet, ej heller ønsker vi ud fra denne betragtning at give folk karakterer i kirkelig henseende, uanset hvilke begrundelser man så ville give for dette.

Derfor er vi naturligvis frygtelig kede af, at specielt kristeligt folkeparti har fået så slette tanker om os, i og med at dette parti som et relativt nyt parti ikke har lod eller del i den kirkelovgivning, der angiver rammerne for den rummelige folkekirke, vi har i dag.

Jeg vil imidlertid gerne kommentere et par af de angreb, der har været rettet imod os. Hr. Chr. Christensen fra kristeligt folkeparti – og hr. Steffensen kan muligvis svare på hans vegne – har åbenbart udsendt en artikel til Vestrepressens Bureau. Jeg har læst den i Fyns Amts Avis for fredag den 6. marts i år. Overskriften er drabelig: »Vil socialdemokratiet snigløbe folkekirken?«

Når man dykker ned i artiklen, finder man frem til, at et af de socialdemokratiske snigløb mod folkekirken i den seneste tid var, da den tidligere kirkeminister udnævnte Karen Horsens til domprovst i Roskilde. På tværs af biskoppens ønske, siges det i artiklen. Det sidste med, at det var på tværs af biskoppens ønske, er en absolut nyhed for os, som vi naturligvis gerne ser uddybet.

I øvrigt kan det forundre, at navngivne personer, f. eks. ved provsteudnævnelser, nu skal frem til offentlig debat. Man må jo have sine grunde, når man ønsker det, men ifølge hr. Chr. Christensens artikel var dette altså en ondskabsfuldhed fra socialdemokratiets side trods det, at folketingset aldrig har blandet sig i udnævnelser inden for folkekirken og for øvrigt heller ikke har nogen adkomst til at gøre det.

Artiklen giver også udtryk for, at man i kristeligt folkeparti er blevet stødt over, at kirkeministeren har udsendt et udkast til lovforslag til høring. Dette lovforslag går ud på, at kirkeministeren kan besætte maksimalt tre embeder om året ved kirker, hvor der i forvejen er ansat mindst én præst indstillet af menighedsrådet. Kirkeministeren har modtaget hård kritik heraf, men der er jo kun tale om en høringsprocedure.

Hvordan kristeligt folkeparti kan få dette til at være et af de socialdemokratiske snigløb mod folkekirken, står for mig som en

absolut gåde. Er det nu sådan, at kristeligt folkeparti skal til at bestemme, hvad kirkeministeren må sende ud til høring? Vi har end ikke behandlet dette forslag i den socialdemokratiske gruppe, og derfor synes det som et noget konstrueret angreb mod socialdemokratiet. Vi vil afvente og se resultatet af høringen, og derefter kan vi naturligvis sammen med andre partier tale om denne sag rent politisk.

Endelig skal jeg omtale debatten om oversættelse af Det gamle Testamente. Ministeren har udførligt redegjort for de budgetproblemer, kirkeministeriet er udsat for. Vi finder, at det er overordentlig mærkværdigt, at denne debat fortsættes. Kirkeministeren har jo drøftet denne sag med både undervisnings- og kulturministeren, og der skulle være mulighed for at få penge fra tipsmidlerne. En moralsk diskussion om tipsmidlers anvendelse til dette formål anser vi for temmelig overflødig.

Vi ved f. eks., at kirkeministeriet for tiden har 120 ansøgninger liggende om restaurering af kirkebygninger. Ifølge budgettet kan kun ca. 20 imødekommes. Det ville derfor være lidt mærkeligt, om netop nogle af disse penge nu skulle konverteres til oversættelse af Det gamle Testamente.

Det gamle Testamente findes i en dansk oversættelse, og vi skal efter socialdemokratisk opfattelse stadig gøre en indsats for at bevare vore middelalderlige kirkebygninger. Socialdemokratiet vil derfor opfordre til, at hver en krone, der måtte kunne findes, bruges til dette formål, ikke alene fordi det vil kunne skaffe beskæftigelse, men også fordi vore landsbykirker efter vores opfattelse er af national værdi, og derfor bør deres restaurering prioriteres højt, når vi diskuterer kirkeministeriets budgetter.

Det gamle Testamente burde så kunne oversættes bl. a. med hjælp fra tipsmidlerne, uden at nogen i og for sig skulle kunne have moralske skruper over dette.

Socialdemokratiet finder, at den form, folkekirken har, er udmærket, ja, den er faktisk ganske enestående, når vi sammenligner os med andre lande. Den har indtil i dag været en ramme – og er det stadig – om et demokratisk liv udført af menighedsrådene.

Den har været og er en ramme om evangeliets forkyndelse, som staten under ingen omstændigheder skal blande sig i. Den sene-